

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 18. јун 2010. године

Предмет бр. 43/10

Хашим РУСИНОВЦИ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању 18. јуна 2010. године, у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 31. марта 2010. године и уписана тог истог дана.
2. Комисија је жалбу проследила Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) 26. априла 2010. године, како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалбе.

3. СПГС је изнео примедбе 11. маја 2010. године.
4. Комисија је, 28. маја 2010. године, позвала жалиоца да своје примедбе достави пре 14. јуна 2010. године. Жалилац није искористио ту могућност.

II ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је радник обезбеђења УНМИК-а од 2000. године.
6. У оквиру даљег смањења броја запослених у УНМИК-у, 15. децембра 2009. године је најављено да ће 12 радних места радника обезбеђења бити укинута 1. јула 2010. године. Раднике обезбеђења који су тренутно запослени у УНМИК-у процениће “комисија за компаративну процену” (у даљем тексту: ККП), коју чине троје локалних радника, од којих једног именује Синдикат локалних радника, једног шеф кабинета УНМИК-а и једног главни саветник шефа подршке мисији за послове безбедности. ККП је одлучивала којим радницима неће бити продужени уговори након 30. јуна 2010. године.
7. Како жалилац наводи, он је од шефа Одељења за подршку мисији УНМИК-а, 29. марта 2010. године, добио обавештење да му уговор неће бити продужен.
8. Жалилац је о овоме разговарао са шефом кабинета УНМИК-а, 30. марта 2010. године. Како жалилац наводи, шеф кабинета му је обећао да ће његов случај бити преиспитан. Комисија није упозната са даљим дешавањима.

III ЖАЛБА

9. Жалилац наводи да је одлуку да његов уговор не буде продужен донела ККП (одсек за послове безбедности), која је одржала два састанка са кандидатима који првобитно нису били задржани на радним местима, на које жалилац није био позван. Он се жали и на чињеницу да је отпуштен а да претходно никад није добио негативну оцену свог рада.
10. Комисија оцењује да се може сматрати да жалилац указује на повреде које се односе на његово право на рад.

IV ПРАВО

11. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора да одлучи да ли да тај предмет прихвати, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права.
12. У својим коментарима, СПГС тврди да жалбу треба прогласити неприхватљивом због ненадлежности Комисије. СПГС тврди да иначе жалбу треба прогласити неприхватљивом због неисцрпености свих расположивих начина за њено разматрање.

A. Надлежност Комисије

13. СПГС образлаже да је Комисија установљена као саветодавно тело да би испитивала наводне повреде људских права које се приписују УНМИК-у у његовој улози привременог управљања на Косову на основу Резолуције Савета безбедности 1244 (1999). Насупрот томе, жалбе које се односе на радне спорове и уговорне односе у УНМИК-у не могу да буду предмет испитивања Комисије.
14. Надлежност Комисије је описана у члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12. Према тој одредби, Комисија „решава жалбе сваког лица или групе лица који тврде да су жртве повреде права коју је починио УНМИК...”.
15. У Уредби УНМИК-а бр. 2006/12 нигде се изричито не прави разлика између улоге УНМИК-а као привремене управе и његових одговорности као послодавца или уговорне стране. Комисија не види ниједан разлог због којег би правила такву разлику. УНМИК је обавезан да се придржава начела људских права и у свом својству привремене управе и у својству послодавца или уговорне стране. Штавише, нема ничег у саветодавној улози Комисије што би је чинило неподесном да изнесе мишљење о аспектима људских права у контексту спора из радног или уговорног односа.
16. Комисија, према томе, одбацује приговор заснован на ненадлежности, којег је уложио СПГС.

Б. Исцрпеност расположивих правних лекова

17. СПГС надаље тврди да жалилац није искористио све расположиве начине за разматрање наводне повреде људских права. На основу система “Спровођења правде”, како је предвиђен Резолуцијом Генералне скупштине А/РЕС/63/253, од 24. децембра 2008. године, и правила и поступака УН у погледу жалби које су изјавили радници УН-а у вези са радним споровима између радника УН-а и Организације, оштећени радник може да оспори административну одлуку кроз формални механизам. Пре него што спорни предмет уведе у такав парнични поступак, он/она може да решава спорно питање преговарањем или другим алтернативним средствима. Канцеларија омбудсмана у УН-у такође пружа поуздану и непристрасну помоћ. У предметном случају, из изјаве жалиоца у његовом поднеску Комисији, чини се да он тренутно покушава да спор реши кроз неформалне канале, тражећи од Одељења УНМИК-а за подршку мисији да преиспита препоруку ККП-а. Он спорни предмет може да предочи и формалном судском систему УН-а.
18. Члан 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 предвиђа да Комисија може да решава одређено питање након што утврди да су сви остали расположиви начини за разматрање наводних повреда искоришћени.
19. Комисија напомиње да Резолуција Генералне скупштине 63/253, од 24. децембра 2008. године, о “Спровођењу правде у Уједињеним нацијама”, предвиђа формалан систем решавања спорова који проистичу из радног односа. Према Статуту Парничног суда Уједињених нација (Додатак I Резолуцији), запосленик може да уложи жалбу на административну одлуку за коју се тврди да није сагласна односној уредби или правилу или релевантном административном упутству. Жалба на пресуду коју је донео Парнични суд Уједињених нација може се уложити Апелационом суду Уједињених нација (Додатак II Резолуцији).

20. Комисија сматра да без обзира на било који неформалан систем решавања спорова, формални систем УН-а представља средство које стоји на располагању жалиоцу. Жалилац није искористио тај систем.
21. Следствено томе, жалба мора да буде одбијена због неисцрпености расположивих правних лекова, у складу с чланом 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
22. Комисија налази потребним да напомене да се у предметном случају не поставља питање да ли би Комисија имала надлежност након што би спор између запосленика и УНМИК-а био решен пред Парничним судом Уједињених нација и, по уложеној жалби, пред Апелационим судом Уједињених нација.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
председавајући